

Conclusies

- te vernietigen de beschikking van 12 juli 2007 in zaak T-177/06 waarbij het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) het beroep van Ayuntamiento de Madrid en Madrid Calle 30 SA tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen niet-ontvankelijk heeft verklaard;
- de zaak voor afdoening te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft het Gerecht van eerste aanleg niet-ontvankelijk verklaard het beroep van Ayuntamiento de Madrid en Madrid Calle 30 SA tot nietigverklaring van het besluit waarbij Madrid Calle 30 door de Commissie (Eurostat) overeenkomstig het „Europees systeem van rekeningen 1995” (ESR 95) van bijlage A bij verordening (EG) nr. 2223/96 ⁽¹⁾ van de Raad van 25 juni 1996 wordt ingedeeld bij de sector „overheid”. Deze indeling is gebleken uit de rekeningen die de Commissie (Eurostat) op 24 april 2006 heeft gepubliceerd met betrekking tot de gegevens over 2005 inzake het overheidstekort en de overheidsschuld, met het oog op de toepassing van het aan het EG-Verdrag gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten. Bedoelde rekeningen zijn opgenomen in communiqué nr. 48/2006 van de Commissie (Eurostat).

Volgens rekwiranten heeft het Gerecht van eerste aanleg ten onrechte geoordeeld dat communiqué nr. 48/2006 geen stilzwijgend besluit van de Commissie (Eurostat) met bindende rechtsgevolgen — en bijgevolg geen aanvechtbare rechtshandeling — vormde.

In dit verband wijzen rekwiranten op de centrale rol van de Commissie (Eurostat) bij de definitieve goedkeuring van de gegevens inzake het overheidstekort en de overheidsschuld van de lidstaten, die niet alleen blijkt uit de toepasselijke voorschriften (artikel 104 EG, het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en verordening (EG) nr. 3605/93 ⁽²⁾ van de Raad van 22 november 1993 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2103/2005 ⁽³⁾), maar ook uit de institutionele structuur van de regelgeving.

Rekwiranten stellen zich op het standpunt dat het Gerecht van eerste aanleg in de bestreden beschikking ten onrechte heeft vastgesteld dat de Commissie (Eurostat), alvorens zij tot bekendmaking van de gegevens inzake het overheidstekort en de overheidsschuld van de lidstaten overgaat, niet verplicht is om te controleren of de overheidsrekeningen voldoen aan de ESR-95 boekhoudregels. Verder betogen zij dat wanneer de Commissie (Eurostat) binnen de daarvoor in verordening (EG) nr. 3605/93, zoals gewijzigd, gestelde termijn geen voorbehoud maakt en/of wijzigingen aanbrengt, het zonder dit voorbehoud en/of deze

wijzigingen goedgekeurd besluit definitief is vastgesteld, en dus een rechtshandeling vormt waartegen in rechte kan worden opgekomen. Voorts stellen rekwiranten dat dit besluit belangrijke rechtsgevolgen heeft op verschillende gebieden, zoals bijvoorbeeld in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten of in dat van de structuurfondsen.

⁽¹⁾ Verordening inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap (PB L 310, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 332, blz. 7.

⁽³⁾ Verordening van de Raad van 12 december 2005 tot wijziging van verordening (EG) nr. 3605/93 wat de kwaliteit van de statistische gegevens in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten betreft (PB L 337, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 oktober 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-449/07)

(2007/C 283/43)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Montaguti en R. Vidal Puig, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet (alle) wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/36/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap, de krachtens artikel 11 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2004/36/EG in nationaal recht is op 30 april 2006 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 143, blz. 76.